

## МАТЕРІАЛИ ТА ПУБЛІКАЦІЇ

УДК 27-523.4(477.83)“17”:930.22

### АКТ ВІЗИТАЦІЇ ЖОВКІВСЬКОГО ПАРАФІЯЛЬНОГО КОСТЬОЛУ 1728 р. ТА НЕДАТОВАНИЙ ОПИС ПЛЕБАНІЇ З ХVІІІ ст.

**Володимир АЛЕКСАНДРОВИЧ**

*Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України,  
відділ історії середніх віків,  
вул. Козельницька, 4, 79026 Львів, Україна,  
тел.: 8 0322 70 70 22, e-mail: lvivabc@yahoo.com*

Збудований на початку ХVІІ ст. у Жовкві парафіяльний костюл святого Лаврентія належить до визначних сакральних об'єктів західноукраїнських земель. Його виняткову позицію визначили об'єднані зусилля фундаторів і митців та збережена в стінах храму чимала кількість пам'яток, які власне й забезпечили своєрідне місце костюлу в мистецькій спадщині західноукраїнського регіону. На цьому ще в середині ХІХ ст. наголосив знайий історик Садох Баронч, підкресливши, що костюл “przechowuje pamiątki ze wszech miar uwagi godne” [10, s. 91]. Природно, далеко не все з того, що свого часу було оздобу святині, дійшло до наших днів. Очевидно, не всі такі об'єкти навіть зафіксовано в писемних джерелах, які за таких обставин набирають особливого значення у студіях над спадщиною храму ХХ.

Своєрідний підсумок відомостей про жовківський парафіяльний костюл дає новіший каталог його пам'яток [11, s. 15–66]. У додатку вміщено інвентар 1885 р. [11, s. 67–85]. Однак цей пізній опис серед збережених – далеко не найстарший. Єжи Петрус звертався до єпископських візитацій 1715–1718 та 1731 років з архіву Львівської архидієцезії у Кракові [11, s. 18], проте їхніх матеріалів майже не використав [11, s. 8]. В опублікованому інвентарі 1885 р. серед документів костюлу згадано його інвентар 1784 р. [11, s. 85].

Як виявилось, вцілів також акт візитації, що відбулася 27 жовтня 1728 р. [1, арк. 32 зв. – 48 зв.]. Як свідчить заголовок, віднайдений документ укладено під час деканальної візитації, яку за дорученням львівського архієпископа Яна Скарбка здійснив місцевий плебан Єжи Моцкі. Він не дає повного опису храму та його ансамблю, а лише фіксує наявне рухоме майно. Така концентрація уваги на рухомих предметах сприяла тому, що вони описані досить докладно, нерідко відзначено деталі, які вказують на походження та датування конкретної пам'ятки. Вартість джерела підтверджує зіставлення його інформації з конкретними збереженими предметами, насамперед церковного одягу. Виняткове значення акту візитації 1728 р. полягає в тому, що опис відтворює той стан інтер'єру, який склався на кінець ХVІІ ст. за часів найзнаменитішого власника Жовкви – польського короля Яна ІІІ Собеського. Тому акт візитації водночас є виняткової ваги документом і до надалі все ще недостатньо знаного в усьому розмаїтті його конкретних виявів мистецького життя Жовкви кінця ХVІІ ст.

Відповідно до усталеної схеми, акт візитації описує насамперед золоті речі. Ця части-

на тексту є унікальною – наприкінці XIX ст. виробів із золота в костюлі вже не було. Це насамперед чаша (келих) для причастя з дару засновників костюлу Станіслава та Регіни з Гербургів Жулкевських з їхніми гербами, золота пушка з дрібними діамантами, золотий хрестик з діамантами, золоті штучки з емаллю і перлами, які нещодавно надано до вітваря святого Антонія, та перли, які зберігалися окремо під трьома печатями.

На тлі скромної кількості золотих речей вражають обширно й докладно перераховані численні вироби із срібла. Перелік розпочато описом двох монстранцій, втім великої позолоченої “старосвітської” роботи, та другої, меншої (в обох для оздоблення використано чеські самоцвіти). До них додано чотири напрестольних (у тексті конкретне призначення не подано) хрести, один з яких мав реліквію Хреста Господнього. Далі занотовано, що вона надійшла як дар королевича Костянтина Собеського, а вміщено її у давньому хресті. Срібних чаш для причастя в костюлі на час проведення візитації було дев’ятнадцять, проте описи не відзначають ніяких особливих деталей і, за винятком двох новіших – від королевича Костянтина Собеського та якогось Анджея Брашки, – не подають походження. З них у фотографії 1925 р. [11, il. 179] зафіксовано келих, який може бути ототожнений з уміщеним на третьому місці на підставі звороту в описі “z aniołków giętych galę maiący”. До них було сімнадцять патен, з яких сім з одного боку не золочені. З чотирьох срібних пушок одна (за даними С. Баронча – з дару С. Жулкевського [10, s. 99]) мала вирізьблену зі слонової кістки оправу (нині – Тарнув, скарбниця кафедрального костюлу) [11, il. 182]. Поміж дрібнішими речами, вписаними далі, окремої згадки заслуговує срібна “grawka dla kantora” – камертон. Серед ламп привертає увагу комплект до циборіуму дару короля Яна III. У ньому три ангели, кожен з яких однією рукою тримав корону, а в другій руці мав лампу з королівською монограмою і його гербом у вигляді зображеного в профіль щита. До комплекту входило також шість великих ліхтарів, на п’єдесталах яких з трьох боків були ангели XX з короною та щитом, а посередині – постаті ангелів, які обіруч тримали труби. До важливих з огляду історії мистецтва позицій реєстру срібла належать одинадцять великих срібних таблиць від трун фундаторів, з яких окремо названа лише прибула 1727 р. таблиця померлого королевича Костянтина. Вони вказують, що на трунах похованих у костюлі небіжчиків не було портретів, а лише таблиці з гербами. Однією з них, очевидно, була таблиця з труни померлої 1662 р. матері короля Яна III Теофілії з Даниловичів, зафіксована під 1672 р. [4, с. 57]. Цей реєстр доводить, що незважаючи на поширення натрунних портретів, у львівському регіоні щонайпізніше від 1670-х років [4, с. 57], серед власників Жовкви така практика не утвердилася навіть у XVIII ст. Окремо згадана дванадцята срібна таблиця від “балабанівської” труни. Срібну шату на час укладення реєстру мав лише образ святого Лаврентія, зате срібних корон на образах у вітварях вказано двадцять. Серед раритетів відзначено також реліквію Тернового Вінця з нотаткою, що її привезла з Риму мати короля Яна III Т. Собеська. З цікавіших речей переліку варто відзначити два великих мідних позолочених свічники перед головний вітвар “з різними фігурами і квітами... срібними”.

Не менше багатство характеризує перелік церковного одягу. Його розпочинають два давніх гаптованих орнати з фігурами, що шиті перлами. Перший з них названий фундаторським. Іконографічна програма підтверджує, що він надійшов від засновників костюлу. Ззаду на ньому були вигаптувані Воскресіння та святі Станіслав і Лаврентій, а спереду З’явлення Христа, Богородиця після Воскресіння (два останні сюжети не зовсім зрозумілі, можливо, в описі допущено помилку при ідентифікації конкретних тем), святий Іоан Богослов і свята мучениця Регіна. Окремо зазначено, що всі названі особи мають атрибути із золота. Наступний – цитринового кольору з перської тканини – мав гаптований хрест й шість апостолів та інші сюжети на тому ж хресті. Інші мали хіба що орнаментальне гаптування золотом та

сріблом. На одному з них згаданий герб “їх милостей панів Собеських”: зворот вказує, що це, очевидно, був давніший орнат з дару батьків короля Яна III. Урочистий орнат із шитим сріблом пасом та “образом” Богородиці був і в складі червоного гарнітуру. Зрештою, це єдиний комплект з описаних в акті візитації предметів, який повніше зберігся досі. Вцілілі речі переходять у колекції Львівської галереї мистецтв (Музей-заповідник “Одеський замок”) та парафіяльному костюлу в Белжцу (Польща) [11, il. 195–210].

Серед антепедії виділяється голубий з дару Катерини Копистинської та ще один з “особою” Богородиці. Серед бурс варто відзначити плетені з соломи та рису й гаптовану з Похвалою Богородиці з її зображенням сидячою. Поміж червоних заслінок згадано гаптовану золотом та сріблом на атласі з образом святого Лаврентія, бурсу з образом святого Станіслава та палліум “зі святим Войцехом”. Червону заслінку з гаптованими золотом краями прикрашав образ святого Лаврентія. Бурса зеленого гарнітуру мала “icone Crucifixi”. У розділі “Obście” вирізняються сім штук з мальованими таїнствами та вісім “шкіряних золотистих” – каурдибанових. До виняткових, судячи з опису, прикладів церковного шиття належав балдахін для Причастя, який виставляли на головному вівтарі “z materyey białey kwiatami iedwabiu granatowego suto zlotemi ozdobionej na skrzydłach, w środku materyia srebrnolita z kwiatami axamitu karmazynowego, na której srebrne także y złote kwiaty. Na wierzchu tegoż baldakinu materyey białey takieyże iaka na skrzydłach kompanella z kutasami dokoła wierzchu wisząca”.

Комплекс вівтарів так само відрізняється від стану кінця XIX ст.: опис доводить, що раніше їх за давньою традицією було більше. Головний вівтар на той час зберігав просвяту святому Лаврентієві, бічні – Ангелам-Хоронителям та Святому Хрестові. Вівтар Богоматері в північній каплиці мав унікальне циборіум ебенового дерева з дару короля Яна III з його емблемами “Pańską inwencyją wystawione” зі срібними елементами, численними фігурами ангелів і відливаними постатями апостолів, Мелхіседека, Аарона, Мойсея та Іоана Хрестителя й Розп’яттям. Збережений опис доводить, що циборіум належав до особливих раритетів костюлу. Не випадково львівський архієпископ Вацлав Єронім Сераковський, даючи в 1767 р. настанови щодо утримання храму, наказав, зокрема, “obrazu y cibogium hebanowe mieć w lepszym poszanowaniu” [10, s. 81]. Обабіч вівтаря на невеликих вівтариках містилися реліквії святих Даціана і Кресценція. При головному вівтарі стояла труна з реліквіями святого Клеменса та Вікторина (Белжець, парафіяльний костюл) [11, il. 187] й мішечок з прахом святого Вікторіана. Навпроти вівтаря Богородиці був вівтар святої Анни. При бокових стінах костюлу стояли вівтарі святого Станіслава єпископа, святого Станіслава Костки, дерев’яний вівтарик святого Юзефа, вівтар святого Яна Непомука, дерев’яний братський вівтарик Шкаплежа, дерев’яні вівтарі святого Антонія та святого Франциска.

Перелічено також окремі картини на стінах. Серед них було два образи Ченстоховської Богородиці, “Молитва про чашу” від “пана Вольського” – можливо, одного з урядовців замкової адміністрації часів короля Яна III. Окремо відзначено єдиний на дошці образ Богородиці Шкаплежної, судячи з опису, – версія Богородиці Милосердя, званої латинської редакції Покрову Богородиці. Показово, однак, що в переліку немає згадки про портрети, яких не могло не бути в храмі. Не відзначена в ньому й знана символічна композиція із зображенням королевича Якуба Собеського з апостолом Яковом (Національний музей у Львові) [7, с. 387; 8, il. 120; 11, il. 102]. На завершення переліку описано майстерної роботи бурштинове Розп’яття з “перспективою” на п’єдесталі, в якій зображений навколішки святий Франциск.

Опис завершує згадка про чотири картини перемог короля Яна III та його “предків” – знані великі батальні полотна “Битва під Клушино”, “Битва під Хотиним” гданського

маляра Андреаса Стеха [3, с. 59–66; 9, с. 45–54] та парні “Битва під Віднем” і “Битва під Парканами” Мартіно Альтомонте (нині – Львівська галерея мистецтв, Музей–заповідник “Олеський замок”). На завершення вписана історична позиція, пов’язана з військовими перемогами короля Яна III над турками та татарами, – “Trophea to iest chorągwi machometañskich z różnych wiktoryi in munimentum lokowanych n[ume]ro 3”.

Після акту візитації додано недатований перелік пізніших надходжень, між якими названо реліквії від королевича Костянтина, які нібито мали бути передані 1770 р. (дата, безперечно, є помилковою: можливу верхню межу визначає смерть королевича 1737 р.). Тут є також новіша інформація про використання перлів для відновлення перлового орнаменту. Окремо слід відзначити призначення ста сорока шести різних вотів для шати на образ Богородиці, що фіксує звичну й поширену практику, внаслідок якої такі поширені срібні воти часто нищилися.

На окрему увагу заслуговує збережений разом з описом речей у костьолі з 1728 р. недатований опис жовківського абатства [1, арк. 83 зв. – 84). Оскільки абатство при парафіяльному костьолі утворено тільки 1743 р. [10, с. 76], виявлений текст, безперечно, походить уже з другої половини століття. Це єдине віднайдене досі документальне свідчення про жовківську плебанію, яка поступилася місцем новій ще на початку XIX ст. [10, с. 89]. На жаль, у тексті не збереглося фактів, які дозволили б уточнити його вірогідне датування.

Судячи з тексту, резиденція була прикладом поширеного у тогочасній будівельній практиці планувального принципу “хати на дві половини”. Сама будівля стояла навпроти воріт, помешкання попереджував ганок. Обабіч попід вікнами влаштовано обгороджені палісадники. Перший pokій мав піч із зелених кахель, а в наступному був камін “шаф’ястий” з комином на дах та біла фарфорова яворівська, тобто зроблена у Яворові (на захід від Львова), піч. Далі йде не зовсім зрозуміле речення, що виглядає як спотворений якимось пропуском текст: “Te wszystkie pokoie drzwi z inscypcyami, portretami na nich ściany, stel biala malowana malowana”. Очевидно, йшлося про загальну характеристику облаштування описаної частини інтер’єру з боку костьолу. Певно можна ствердити, що в кімнатах були якісь портрети, згадані написи – “сентенції”, судячи з докладніше вказаного їх місцезнаходження (відсутності) у приміщеннях протилежного боку будівлі, мали бути на дверях. Стелі були білими, їх мальовано під мармур. Як видно з короткого опису присінка, у печах за поширеною тоді практикою палили саме з нього. У протилежних кімнатах також стояв “шаф’ястий” камін, піч теж була фарфоровою, проте “в фігурки і квіти”. Шафа тут мала “пірамідальні” полиці для виставлення “креденсового скла”. Ці приміщення були розташовані з боку дзвіниці, до якої вів окремих вихід; в них була також невелика аптечка. Ця половина будинку мала білені малярські стелі “з ландшафтами”, проте застосована стилізація виразу ускладнює розуміння того, як саме виконано зазначені “ландшафти”, тобто чи їх мальовано безпосередньо на тиньку, чи – як звичні плафони на полотні. Як видно з подальшого, на дверях були якісь гравюри, проте не було написів, відзначених у протилежних приміщеннях. Згадка про прикріплені на дверях гравюри наводить на думку про знані натюрморти із зображенням предметів, розташованих на дошці. Вони мали досить скромне поширення, проте ще в середині XIX ст. два таких зразки С. Баронч відзначив у жовківському парафіяльному костьолі та місцевому костьолі домініканців [10, с. 99]. Нині в Україні зафіксовано лише три таких картини (Львівська галерея мистецтв – Музей–заповідник “Олеський замок”) [5, іл. 44, с. 137; 6, с. 268, 270, 271]. Над дверима передбачалися порт’єри, але на час укладення опису були лише залізні прутья для них. Будинок мав вихід на протилежний бік на город; звідтіля вів хід до льоху, на якому стояла сама резиденція. Верхній поверх будівлі не був пристосований до використання, навіть не мав стель. Мож-

ливо, це свідчить, що на час укладення опису споруду не викінчено, хоча прямої вказівки на будівельні роботи у тексті немає. На даху влаштовано дерев'яну альтанку з трьома вікнами. Вона так само належала до прикметних особливостей тогочасного будівництва. Судячи з недатованого опису другої половини XVIII ст., щось подібне було, наприклад, в одному з будинків комплексу львівської резиденції Радивилів. Причому, тут альтанка відзначалася багатим декоративним малярським оздобленням [2, s. 76].

Відзначені окремі особливості, які мали більше поширення у тогочасній будівельній практиці, переконують, що ансамбль жовківського абатства належить до характерних прикладів будівництва свого часу. Усе це робить публікований скромний текст важливим свідченням епохи та вартим уваги джерелом до однієї з малознаних сторін життя Жовкви, як, зрештою, й західноукраїнських земель загалом.

Нововіднайдені матеріали до історії жовківського парафіяльного костюлу істотно поповнюють опрацьований досі фонд писемних відомостей до окремих сторінок історії Жовкви, міста, що посідає таке своєрідне місце в культурному житті західноукраїнських земель XVII–XVIII ст.

- 
1. Державний історичний архів Литви, ф. 459, оп. 1, спр. 1532.
  2. Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie, Archiwum Radziwiłłów, dz. XVIII, sygn. 444.
  3. *Александрович В.* Жовківська “Битва під Хотиним” – невідома сторінка творчої біографії Андреаса Стеха // Проблеми слов’янознавства. – Львів, 1990. – Вип. 42. – С. 59–66.
  4. *Александрович В.* Українське портретне малярство XVI–XVIII століть. Наближення до історії // Український портрет XVI–XVIII століть / Автори-укладачі Галина Белікова, Лариса Членова. – Київ, 2005. – С. 50–63.
  5. *Возницький Б.* Олеський замок. Путівник. – Львів, 1977.
  6. *Жолтовський П. М.* Український живопис XVII–XVIII ст. – Київ, 1978.
  7. *Овсійчук В. А.* Майстри українського барокко. Жовківський художній осередок. – Київ, 1991.
  8. *Свенціцька В. І., Сидор О. Ф.* Спадщина віків. Українське малярство XIV–XVIII століть у музейних колекціях Львова. – Львів, 1990.
  9. *Aleksandrowycz W.* Andrzej Stech malarzem króla Jana III Sobieskiego // Barok. – 1997. – Nr 2(8). – S. 45–54.
  10. *Barącz S.* Pamiątki miasta Żółkwi. – Lwów, 1852.
  11. *Petrus J. T.* Kościoły i klasztory Żółkwi (Materiały do dziejów sztuki sakralnej na ziemiach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej / Redakcja naukowa Jan K. Ostrowski. Cz. 1: Kościoły i klasztory rzymskokatolickie dawnego województwa Ruskiego. – T. 2). – Kraków, 1994.

## ДОДАТОК

## 1

1728, жовтня 27. Жовква. – Інвентар рухомих речей жовківського парафіяльного костюлу святого Лаврентія, укладений під час деканальної візитації, проведеної згідно з розпорядженням львівського архієпископа Яна Скарбка.

Inventarium totius suppellectilis ecclesiae preposituralis żółkiewiensis sub titulo sancti Laurenty martiris erectae patrociniis vero magis principalium patronorum videlicet ss[anctorum] Stanislai episcopi et martyris, patroni Regni et Ioannis Baptistae circa actum visitationis decanalis jussu et mandato celsissimi, excellentissimi, ill[ustrissimi] ac r[euere]n[dissimi] d[omi]ni Ioannis Skarbek, archiepiscopi metropolitani leopoliensis solenniter in praesentia totius eiusdem ecclesiae cleri et praelati aliorumq[ue], q[ui] de jure et consuetudine adesse tenentur peractae ex vetustis regestris et inventarijs per visitatores probatis in perfectionem formam accerebus uti nec non sunt in ecclesiae inventae confectu[m] et perillustri et admodum reverendo d[omi]no Georgio Mocki, canonico płocensi, preposito ecclesiae commendatum circa visitationem die 27 octobris an[n]o 1728.

## Złoto.

Kielich szczerozłoty z patynę takóž, w któregó kuppie trzy dyamenciki fundatorski z herbami Żółkiewskich y Herburtów ważący czerwoných złotych n[ume]ro 275 (Арк. 32).

Puszka takáž złota do połowy, na którey in cuppa wkoło litery dyamencikami drobnemi sadzone te słowa Ecce panic agelorum (sic!) wyrażające, na wierzchu zaś gloria w promieniach w cyrkule na obedwie strony drobnemi dyamencikami sadzona, we środku zaś Duszek dyamentowy wiszący, w cyrkule de est ieden dyamencik w literze O desunt dwa u tey pes srebrny złocisty, waży ta puszka w samym złocie czerwoných złotych n[ume]ro 250.

Perły w pudełku we troie zapieczentowanym dwoiakie, większe na sznurkach, mnieyse zaś nienawleczone w też puzkę drewnianą wsypane, które z woli nayiaśnieyszey k[rólewiczowey] j[ej] m[ó]ści rozpiecentowawszy, wzięte na reparacyę ornatów perłami sadzonych, a drugie nawleczone na cztery sznurków y zapieczentować czarną pieczęcią nayiaśnieyszey k[rólewiczowey] j[ej] m[ó]ści, których iest per excepto więcej niż łokieć.

Sztuczek złotych n[ume]ro 5 na stąszce z szmaragdami paciorkami perłowey macicy przeplatane.

Krzyżyk szczerozłoty dyamentami sadzony, których rubinków n[ume]ro 6 y perełka iedna wisząca.

Sztuczki szczerozłote szmelcem sadzone, iedna na sznurku perłowym, druga krotsza na dwóch sznurkach perłowych, których sztuczek jest wszystkich n[ume]ro 18 na wstążce błękitney rozwiedzione. Perełek sznurków n[ume]ro 4 z wstążką błękitną po końcach wraz z pomienionemi sztuczki niedawno do ołtarza świętego Antoniego dane (Арк. 32 зв.).

## Srebro.

Monstrancyia wielka suto złocista staroświecką robotą, na niey sztuki odlewane także suto złociste, krzyż zaś wiszący super venerabile srebrny filgranową robotą z kamieniami czeskiemi.

Monstrancya druga także złocista pomnieysza w promieniach około cercula, w którym Melchisedech stawa, w kasztach szmelcowanych kamienie czeskie.

Krzyż wielki suto złocisty, na którym Christi effigies na blachmalowym krzyżyku z jednym promieniem, pedestal zepsowany.

Krzyż drugi srebrny biały z czterema aniołkami pozłocistemi cum imagine Matris Dei insigine ewangelisti iedno de est.

Krzyż trzeci także srebrny z czterema ewangelistami pozłocistemi cum effigie Christi deaurata y z gałką wśród krzyża złocistą, na którym teraz Lignum Crucis bez promienia iednego.

Krzyż czwarty najmnieyszy od zwyż pomienionych biały srebrny z czterema ewangelistami cum insigis złocistemi, u tego pedestalu\* y gałki niemasz.

Kielichy.

Kielich srebrny złocisty z dwiema turkusami.

Kielich drugi wszytek złocisty z trzema aniołkami, u którego krzyż na dnie wryty z literami(Арк. 33).

Kielich trzeci srebrny złocisty z aniołków giętych gałkę maiący.

Kielich czwarty srebrny złocisty, u którego na kuppie nie dostaie trzech sztuczek.

Kielich piąty srebrny złocisty z patyną z zamku oddany.

Kielich szosty złocisty na gałce, gałka rznięta z festoną y aniołkami na pedestale y skafie.

Kielich siedmy staroświecki złocisty na dnie trzy aniołki białe maiący z kafą odlewana z aniałkami trzema.

Kielich osmy złocisty na kuppie z trzema sztuczками Nayświętszey Panny, ś[więtego] Stanisława biskupa y świętey Katarzyny.

Kielich dziewiąty złocisty na gałce z trzema główkami aniołkowemi.

Kielich dziesiąty złocisty na dnie trzy białych osob maiący ś[więtego] Stanisława biskupa, św[ięte]go Kostki y świętey Katarzyny, na skafie sztuczki białe niemasz.

Kielich jedynasty pstro złocisty z kwiatami białemi.

Kielich dwanasty z kafą białą z pedestalem białym.

Kielich trzynasty gładki z kafą złocistą z pedestalem białym.

Kielich trzynasty z korpus złocistym, sedes biały na gałce z trzema główkami aniołkowemi także srebrnemi.

Kielich piętnasty pstrozłocisty na skafie koronkę złocisty maiący(Арк. 33 зв.).

Kielich szesnasty srebrny z kafą w kwiaty złocistą maiący.

Kielich siedmnasty srebrny toczoną robotą suto złocisty y z patyną takoz od nayiaśnieyszego królewicza je[go] m[oś]ci Konstantyna niedawno dany.

Kielich osmnasty srebrny pomnieyszy sam biały y patyna biała.

Kielich dziewiętnasty biały, kuppia intus złocista z patyną w wierzchu pozłoconą od Jendrzeja Braszki ofiarowany. Kielichów tedy iest n[ume]ro 19 excepto kilicha szczerozłotego y patyny szczerozłotey.

Patyny.

Patyn złocistych dziesięć, a po iedney stronie białych siedm, wszystkich zaś patyn z wyżey opisanemi n[ume]ro 17.

Puszek ad Venerabile conservandum dwie, iedna wszytka złocista z koroną na wierzchu, druga pstro złocista z krzyżem.

Puszka złocista do chorych pro viatico n[ume]ro 1.

Puszka z kości słoniowej rznięta kubek złocisty ad intra maiący.

\* Третя і четверта літери в слові вписані над рядком.

Rostruchanik złocisty w grono wina robiony, w którym kubek wewnątrz robiony złocisty.

Reliquiarzów srebrnych ad istar (sic!) auszpurskiej roboty trzy pary większe, mniejsze y najmniejsze(Арк. 34).

Girydonów wielkich para, mniejszych para w całości.

Reliquiarz filigranowy biały 1. Na aniołku szpizowym złocistym na nodze u spodu postumentu sztuczki filigranowe srebrno nakoło, z tych iedney niemasz y na piersiach tegoż aniołka sztuczka szklana zielona w kaszcie filigranowym wstłszka przywiązana\*.

Kociołek srebrny dla spereyey.

Nalewka z miednicą pstro złocista sama wszytka złocista na której wierzchu lewek srebrny.

Laski srebrne dęte z gałkami, w iedney na wierzchu sztuczki niemasz.

Grawka dla kantora srebrna.

Jampulek pułczwarty pary z miedniczkami, których iest pięć.

Lampy.

Lamp siedm, między któremi u wielkiego ołtarza na łańcuchu srebrnym z gałkami wielkiemi dziesięcia, a trzema małemi.

Lampa wielka do cymborium, na której trzech aniołów koronę trzymających ręką iedną, rąka zaś druga każdej lampe z cyframi królewskimi y tarczami nayiaśniejszego króla je[go] m[ó]ści Jana trzeciego kościołowi dana.

Lichtarzów stalowych srebrnych n[ume]ro 2.

Lichtarzów do cymborium srebrnych postawników(Арк. 34 зв.) wielkich in modum gradum stojących sześć, na których pedestałach na trzy strony aniołowie tarcze z koronami trzymający, we środku których lichtarzów aniołowie przepasani trąby w ręku obydwóch trzymający, dane od ś[więtey] p[amięci] nayiaśniejszego króla je[go] m[ó]ści Jana trzeciego ze wszystkim całe.

Turibuarz srebrny cum toto n[ume]ro 1. Lodka także z łyżeczką srebrną n[ume]ro 1.

Tablic wielkich fundatorskich od trumien z herbami fundatorów n[ume]ro 10. Iedynasta przybyła post fata nayiaśniejszego krolewicza Konstantyna je[go] m[ó]ści in an[n]o 1727.

Tablic pozłocistych wielkich n[ume]ro 2.

Mniejszych z krucyfixami pstro złocistych 2

Herb pozłocisty 1. Tabliczka mała pozłocista 1.

Serc pozłocistych n[ume]ro 2.

Serc pstro złocistych na obie strony dentych n[ume]ro 2.

Tablica srebrna od trumny bałabanowskiej n[ume]ro 1.

Wotów srebrnych większych n[ume]ro 9.

Wotów mniejszych n[ume]ro 22\* dwadzieścia y dwa.

Noszka n[ume]ro 1.

Serce nowe srebrne pro voto od pana Urbańskiego n[ume]ro 1.

Wotów u kryża wśród kościoła n[ume]ro 9 y serce iedno.

Koron srebrnych różney diferencyey na różne obrazy w ołtarzach zostaiące dwadzieścia skofia srebrna(Арк. 35) złocista od mandaru. Krzyżyków srebrnych białych z złocistymi wraz trzynaście. Metalów n[ume]ro 3. Agnusków trzy. Łupki złociste dwa, trzeci złoty. Obrazek blaszany w srebro oprawny n[ume]ro 1. Pierścionek z czeskiemi kamykami n[ume]ro 1. Obrączka srebrna n[ume]ro 1.

\* Далі скреслено: босіе.

\* Цифра виправлена з: 20.

Tablic miedzianych posrebrzanych 2.

Sukienka biała na ś[więt]ego Wawrzyńca srebrna z koroną na głowie z lawrem do ręki złocistym z kratą także srebrną y księgą.

Pudełko srebrne złociste kamykami między szmelcem czeskiemi sadzone, w którym iest Spina Christi ab ul[ti]mam Theophila Sobieska castel[lani] cracouien[sis] z Rzymu przywiezone (sic!) y do kościoła dane.

Wotów srebrnych od różnych ich m[os]ciów sub n[omi]ne miasta Żółkwi tempore pestis do krzyża dane wybiiane wielkie z mętalem złocistym, na którego wierzchu osobka srebrna z łan-cuszkiem do zawieszania na tymże krzyżu.

Tabliczek małych n[ume]ro 9. Korona srebrna w ciernie na głowie Crucifixi z promieniami trzema miedzianemi w ogniu pozłoconemi, tegoż groń, włócznia y gałka srebrna.

Serce duże srebrne z iedney strony złociste cum inscriptione od miasta Żółkwi do krzyża dane.

Wotum na czarnych axamicie, na którym srebrnych serc n[ume]ro 5. Dwie nogi, dwie ręce y tabella pod niemi z styllem per medium n[umero] dawno dane (Арк. 35 зв.).

Lignum Crucis w kaszcie filgranową robotą złociste y z krzysztalem od krzlewicza je[go] m[os]ci Konstantina do kościoła oddane y do krzyża dawnego kościelnego eligowane.

Lichtarze dwa miedziano pozłociste różnemi figurami y kwiatami miedziani srebrnemi ozdobione przed wielki ołtarz, vasa ad olea sacra srebrna stojące, drugie także plaskate srebrne.

Lichtarzów mosiężnych postawników par n[ume]ro pułpięty.

Cynowych postawników par n[ume]ro 4.

Z różnemi kawałkami łomanego srebra woreczek płótniany zapieczętowany od królewiczowej jey m[os]ci wzięty rozpieczętowany etc[eterae] prout notatur in fine\*.

Na skarbcu arculae binae cum Sacratissimis reliquijs videlicet Agnus Dei quae sigillantur.

Apparaty.

Biały kolor bogatszy.

Ornat biały perlami haftowany bogaty z manipularzem y sułłą fundatorski, na którym różne osoby haftowane haftem staroświeckim Resurrectionis X[ris]ti\*, s[ancti] Stanislai, s[ancti] Laurenty z tyłu, z przodu zaś te osoby mający Apparionis Christi, B[eatissima] Maria post Resurrectionem, Ioannis euangelista et s[ancta] Reginae v[irginis] m[artyris]. Te osoby mają swoje insignia szczerozłote.

Ornat biały staroświecki perskiej materyey cytrynowego koloru z krzyżem haftowanym Resurrectionis osobę (Арк. 36) y sześciu apostołów, inne obrazy na tymże krzyżu mający.

Ornat biały staroświecki z kolumną na czerwonym axamicie złotem haftowany z sułłą y manipularzem.

Ornaty dwa z złocistych materyi z kolumnami materyalnemi srebrnolitemi z galonem srebrnym parzyste z sułłami y manipularzami.

Ornat złotogłowy z kolumną karmazynową złotogłową, galon złoty koło niego z sułłą y manipularzem.

Ornat staroświecki tureckiej materyei kwiaty zielone floryzowane, kolumna na axamicie karmazynowym haftowana złotem y srebrem.

\* Одинадцять останніх слів дописано пізніше.

\* Слово вписане над рядком.

Ornat francuskiej materzy w paski z kwiatami rzadkimi złotymi z kolumną także y pasamonem karmazynowym złocistym cegląstą kitayką podszyty z stułą y manipularzem.

Ornat włosowej materzy to złote maiały, u niego złota kolumna koloru pomarańczowego z złotymi kwiatami y srebrnymi, z stułą y manipularzem obłoczystą kitayką podszytym.

Tenże aparat biały feryalny.

Ornat materyalny w kwiaty z herbem ich m[ó]ściów panów Sobieskich u dołu agramizem podszyty błękitnym z stułą y manipularzem.

Ornat cytrynowego koloru adamaszkowy z kolumną na axa(Арк. 36 зв.)micie karmazynowym haftowaną, manipularz y stuła stara y podarta.

Ornat także lamowy z kolumną perskiej materzy karmazynową z stułą y manipularzem teyże materzy, ten vetustate zepsowany do inszego sama tylko kolumna przyrobiona.

Ornaty dwa francuskiej materzy kwiatki różne złotem rzucane maiały do tych dwóch ornatów tylko jedna stuła y manipularz.

Ornat adamaszkowy biały z kwiatami wielkimi, u którego adamaszkowa kolumna w tyle, na przedzie axamitna koloru karmazynowego kolumna, stuła zepsowana.

Ornat tureckiej materzy w kwiaty pomarańczowe białym hałasem podszyty.

Ornat adamaszkowy staroświecki z kolumną białą y pasamonem białym brunatnym płótnem podszyty cum toto.

Dalmatyki tegoż koloru solenne.

Materzy dalmatyki srebrnolitey tureckiej w kwiaty pomarańczowe galunkiem srebrnym obwiedzione bez stuły i manipularzów.

Dalmatyki w kwiaty z kutasami karmazynowymi w tyle z stułami i manipularzami kitajką zieloną podszyte iuż przystare haft srebrnych maiały n[ume]ro 7.

Burkatelowe feryalne stare taftą karmazynową podszyte z stułami y manipularzami(Арк. 37).

Капы.

Kapa solenna złotolita cytrynowego koloru z kwiatami z złota kręconego z szczytem materzy bogatey karmazynowego koloru y z srebrnymi kwiatami.

Kapa z złotymi kwiatami floryzowana z listwami y z szczytem haftowanym.

Kapa turecka z szczytem altembasowym w karmazynie franzlą obłożonym, u tey haftek srebrnych dziewięć.

Apparat koloru czerwonego.

Ornat solenny z kolumną szytą srebrną z różnymi kwiatami y obrazami Nayświętszey Panny z stułą srebrem szytą bogatą y manipularzem kitayką cytrynową podszyty.

Ornat telitowy floryzowany z kolumną białą z złotymi kwiatami y z stułą y manipularzem kitayką zieloną podszyty.

Ornat perskiej materzy w kwiaty wkoło z iedwabiem białym y kolumną białą maiały z stułą y manipularzem kitayką karmazynową podszyty.

Ornat staroświecki telitowy z kolumną obłoczystą haftowaną kitayką karmazynową podszyty z stułą y manipularzem.

Ornat hałasowy iablunkowy białym pasamonem obłożony z stułą y manipularzem organismem błękitny[m] podszyty feryalny.

Ornat tabinowy rużowy cytrynowym pasamone[m](Арк. 37 зв.) y koronką obłożony z stułą y manipularzem.

Ornat takiz drugi z kolumną białą hałasową z stułą y manipularzem.

Ornat hatłasowy z takoz kolumną y passamonem białym cum toto.

Ornat adamaszkowy z kolumną zieloną adamaszkową z stułą y manipularzem.

Ornat adamaszku weneckiego koloru krwawego z stułą y manipularzem.

Ornat hatłasowy z pasamonem zielonym y frandzelką białą zieloną y czerwoną z stułą y manipularzem.

Ornatów adamaszkowych z szychowemi galonami ze stołami y manipularzami, których para.

Ornat materyalny grezetowy w paski z kolumną obłokową w kwiaty cum toto.

Dalmatyki solenne.

Dalmatyki teletowe różnymi kwiatami floryzowane galonem złotym obszyte a zieloną kitayką obszyte z stułami y manipularzami, haftek srebrnych osm.

Dalmatyki materiey perskiej z złotymi kwiatami y białym iedwabiem, haftek u nich srebrnych osm.

Dalmatyki adamaszkowe feryalne z frandzlą na kołcy z stułami i manipularzami.

Капы.

Капа solenna iednakieyże materiey z szczytem frandzlą złotą obwiedzionym.

Капа помараńczова lamowa z kwiatami srebrnemi(Арк. 38) y z szczytem takimże frandzlą złotą obwiedzionym y listwą kitajką zieloną podszyta, haftek przy niey pięć.

Капа teletowa przystarżała z listwą y z szczytem niebieskiej materiey z kwiaty złocistemi.

Apparat zielony.

Ornat materiey perskiej bogatey z kolumną karmazynową axamitną perłowemi kwiatami haftowany z sztuczками złotymi ozdobiony hatłasem papużym podszyty z stułą y manipularzem, na których sztuczek złotych 48.

Ornat strzyżonego axamitu iedneyże materiey galonkiem złotym y frandzlą karmazynową złotą obwiedzioną z stułą y manipularzem.

Ornat materyalny z kwiatami srebrnemi y kolumną zieloną perskiej materiey z stułą y manipularzem.

Ornat takieyże materiei z kolumną białą lamową z stułą y manipularzem.

Ornat adamaszkowy z passamonem pstrym z stułą y manipularzem.

Ornat takieyże materiey ciemniejszy z kolumną czerwoną z stułą y manipularzem.

Ornat kitaykowy z passamonem czerwonym z stułą y manipularzem.

Dalmatyki.

Dalmatyk dwie adamaszkowych ze stułami y manipularzami.

Капы.

Капа materyalna z srebrnemi kwiatami na listwach(Арк. 38 зб.) y szczycie zieloną frandzlą, na spodzie materia perska w kwiaty.

Капа teletowa z listwo y z szczytem kitayką zieloną podszyta.

Apparat fiałkowy.

Ornat materyalny obłoczysty kwiatami złotymi floryzowany z altembasową kolumną kitayką błękitną podszyty z stułą y manipularzem.

Ornatów fijałkowych два materiey floryzowanej kwiatami złocistemi z stułami y manipularzami.

Ornat włosowy materiej złocistemi kwiatami y paskami z kolumną białą y stułą y manipularzem.

Ornat wiszniowy staroświeckiego adamaszku z galonem szychowym z stułą y manipularzem.

Ornat adamaszkowy z kolumną białą kitaykową z pstrym passamonem z stułą y manipularzem.

Ornat kaczorowego koloru z kolumną czerwoną adamaszkową z stułą y manipularzem odmiennym adamaszkowy.

Ornat staroświecki złoty z złotej materiej z kolumną axamitną czerwoną altembasową z stułą y manipularzem.

Капу.

Капа z perskiej materiej w kwiatki z listwą fiałkową y szczytem y frandzlą takóż.

Капа perskiej materiej z listwo y szczytem białym lamowym.

Apparat koloru czarnego\* (Арк. 39).

Ornat teletowy złotymi kwiaty floryzowany z złotem galonem, kitayką cegląstą podszyty z stułą y manipularzem.

Ornatów axamitnych n]ume]ro 7 z kwiatkami srebrnemi, do wszystkich stuły i manipularze.

Ornat staroświecki axamitny z kolumną sermową w kwiaty\* białą bez stuły y manipularza.

Dalmatiki.

Dalmatyk para axamitnych z potrzebami pstremi z haftkami srebrnemi, których iest dwanaście z kutasami także pstremi.

Капу.

Капа bogata z iedneyże materiej suto złota, galon srebrny koło niey.

Капа strzyżonego axamitu z materyą złocistą koloru czerwonego złotego, przy niey haftek dwie srebrnych.

Капа gładkiego axamitu złocista biała y z szczytem takimże, kwiatki złote u niey, haftek dwie srebrnych, kitayką białą podszyta.

Antepedia.

Antepedium bogate w brytów pięć w paski białey materiej dwa zielone na dnie złotym.

Gotownia cegląsta z iedney, a z drugiey strony biała szyta różnemi kwiatkami srebrnemi y złotemi.

Antepedium perskiej materiej białe na dnie srebrnym z frandzlą złotą.

Dwoie antepedyia perskie iedwabne z korąką srebrną (Арк. 39 зв.).

Antepedia dwoie na tle czerwonym białe kwiaty perskiej materiej, frandzle na czerwonym tle srebrnym.

Antepedium białe telitowe stare z frandzla złotą.

Antepedia dwoie z cyframi królewskimi.

Antepedia materiej perskiej dwie z kwiatami wielkimi czerwonymi na tle srybrnym, u iednego frandzla srebrna z iedwabiem czerwonym.

\* Виправлено з: czerwonego.

\* Два останніх слова вписано над рядком.

Antepedium stare białe podarte z kutasami.

Antepedium teletowe do czerwonego złocistoteletowego aparatu należące z galonem marcypanowym.

Trzy antepedia czerwone teletowe z frandzlami złotymi.

Altembasowe pstro czerwne antependium.

Tabinowe antepedium rużowe z dwiema kolumnami białymi a pasamonami złotymi.

Antepedium adamaszkowe krwawe kamkowe z frandzla iedwabna pstra.

Antepedium dorowo w paski z galonwm szychowym białym.

Antepedium kanafasowe pomarańczowe z frandzlą czarną y białą.

Antepedium zielone perskie materiey z kwiatami złotymi frandzla czerwona z złotem.

Antepedium tabinowe zielone z marcypanową koroną.

Antepedium krumrasowe zielone z czerwonymi pasamonami.

Antepedium perskiey materiey obłoczyste z kwiatami złotymi, frandzlą złotą z iedwabiem z listwami szycia tureckiego.

Antepedia dwoie burkatelowych z galonkiem szychowym.

Antepedia czamletowych fiałkowych dwoie(Арк. 40).

Antepedia teletowych starych dwie białych z frandzlą pstrą czerwoną.

Antepedium fiałkowe w passamony iedną z frandzlą iedwabną pstrą.

Antepedium czerwone bogate iaki y ornat z galonem złotym y frandzlą.

Antepedia dwoie lamowe czarne z kwiatami złotymi.

Antepedium niebieskie s koroną srebrną obszerne od paniey Katarzyny Kopestyńskiej.

Antepedium axamitne czarne gładkiego axamitu z koronką srebrną.

Antepedia axamitnych dwoie czarnyh starych.

Antepedium białe z kwiatami błękitnymi stare.

Antepedia dwie białych z frandzlą czerwoną.

Antepedium bagazyiowe pstre malowane z frandzlą pstrą.

Antepedium z baldachimu starego telitowe haftowane kwiaty z włoszką blaszką.

Antepedium citrynowe ieden słup błękitny z frandzlą szychową(Арк. 40 зв.) z osobą Nayświętszey Panny.

Welum białe z tarczami te przerabiane na czerwoney\* kitayce.

Welum z bursą y palą na włosowym tle złotey materiey.

Welum tureckiey materiey białe z kwiatami żółtoróżnemi, teyże materiey bursa y pala z korąko żółtą.

Wela białych atlasowych z palami y z bursmi iedneyże materiey n[ume]ro 4.

Welum białe szyte popsowane, które się poprawić może, z koronką na Nayświętszey Pannie perlową.

Bursy białe y palle.

Bursa z słomy n[ume]ro 1, z ryżu n[ume]ro 1, z perskiey materiey n[ume]ro 2, z krzyżami galonu srebrnego n[ume]ro 2, haftowanych cum Omagium Be[ati]s[si]mae Sedentis z herbem 1.

Palle.

Pall z perskiey materiey w złote kwiaty n[ume]ro 6 z korąkami srebrnymi z imie[m] Jezus n[ume]ro 1. Z różney materiey bogatey białych pall z krzyżkami, korąkami n[ume]ro 8. Palla

\* Слово написане поверх скресленого: біаіеу.

biała z srebrney materzey z krzyżem złotym n[ume]ro 1, takż bursa. Wella feryalnych z bursami, pallami n[ume]ro 7. Trzy wella jedwabiowe stare de sunt.

Wella czerwone, bursy y palle.

Welum czerwone haftowane srebrem y złotem na hatłasie z obrazem ś[więte]go Wawrzyńca (Арк. 41).

Bursa axamitna z obrazem ś[więte]go Wawrzyńca, palla teletowa z marcypanową koroną.

Velum czerwone z brzegami w grona złotem haftowane z imie[m] Jezus. Bursa z obrazem ś[więte]go Stanisława haftowanym na axamicie y palla axamitna z krzyżem galonu srebrnego. Na tych dwóch bursach perełki małe po stułach\* y kappach rzadko przyszywane y na iedne y pallium z świeym Woyciechem, sztuczka zocista z rubinkiem.

Velum czerwone brzegami złotem haftowanemi z obrazem ś[więte]go Sebastjana.

Bursa obszłahami haftowana z imie[m] Jezus, palla takż robotą z krzyżykiem.

Welum atłasowe w płomień robiono z korąką szychową z bursą ceglastą z krzyżem szerokiego galonu, palla różowego teletu, bursa iedna teletowa w kwiaty wielkie szeroko robiona złoty przez krzyże, nakoło galon.

Wela, bursy y pale feryalne.

Welum siatkowe z różnego iedwabiu z blaszką, bursa do niego y palla.

Welum atłasowe różowe z pallą y bursą odmienne.

Welum burkatełowe w paski zielone y różowy pas mające agramentem obwiedzione, takich n[ume]ro 2. Do iednego wellum bursa hatłasowa z pallą.

Wella do rużowych w paski dwoie.

Wella także czerwonych iedwabnicowych szytych iedwabiem dwoie, burs dwie, iedna palla różowa lamowa.

Palle dwie z krzyżami złotem wyszytemi haftarską(Арк. 41 зв.) robotą koloru krwawego.

Wella zielone, bursy y palle.

Welum hatłasowe złotem y srebrem haftowane z bursą lamową z krzyżem szerokiego złotego galonu y pallą adamaszkową.

Welum perskiej materzey w kwiaty z agramentem, bursa axamitna zielona złotem haftowana cum icone Crucifixi.

Palla popielata w zielone kwiatki z krzyżem wąskim galonkowym.

Welum jedwabnicowe w paski, bursą z krzyżem białym y pallą adamaszkową.

Wela troie y bursy trzy, iedna haftowana na axamicie z Panem Jezusem alias imie[m] Jezus, druga popielata z krzyżem gałkowym, 3 adamaszkowa z krzyżem atlasu żółtego. Wela zaś iedne feryalne tercynelowe z korąką srebrną, drugie adamaszkowe, 3 atlasowe stare w zwierzę haftowane.

Wela kitaykowe, bursy y palle.

Welum materyalne złotem kwiatami agramentem obwiedzione, bursa fiałkowa z krzyżem białym y pallą fiałkową z kwiatem srebrnym.

Welum kitaykowe mienione z bursą fiałkową z srebrnemi kwiatkami, pallą takż.

Welum morowe mienione z korąką złotą w ząbki, bursa y palla.

\* Слово виправлене.

Welum niebieskie kitaykowe w wode, bursa y palla(Арк. 42) altembasowe, pall fialkowych zbytnich n[ume]ro 4.

Wela czarne, bursy y palle.

Velum czarne białym iedwabiem szyte wszystko w kwiaty, bursa y palla w kratke z pasków złotych srebno szyte.

Wela tabinowych czarnych n[ume]ro 6 z gałątkem srebrnym, siodme płocienna czarnym szyte iedwabiem y złotem, drugie złe białym szyciem, trzecie niesokorowe na kształt kaszty różnym iedwabiem szyte, wszystkich n[ume]ro 9. Burs z pallami z bogatey materyey par n[ume]ro 6, przy których złote galony z koronki srebrne, iedna zbytnia bursa prosta z zielonym passamonem. Wela dwoie czarne w kwiaty złote passamonem rozmarynowym nakoło lamowane czarnym płótnem podszyte.

Korporały.

Korporałów n[ume]ro 26, między którymi złotem szytych n[umer]o 5. Puryfikatoria n[ume]ro 132. Item korporałów n[ume]ro 6 przybyło.

Alby.

Alb rąbkowych dwie srebrem szytych przystarzałych.

Alba iedna lniana z korąkl szeroką prostą taftą czerwoną podszyta.

Alba rąbkowa z listwami nakoło od dołu y koło rękawów złotem y srebrem szyta.

Alba lniana białym szyciem szyta.

Alb n[ume]ro 2 szwapskich z korąkami obszernymi.

Alba trzecia z wąskimi koronami.

Alb prostych n[ume]ro 22. Humerałów n[ume]ro 9. Przybyło n[ume]ro 6(Арк. 42 зб.).

Obrusy.

Obrusów z listwami solennych n[ume]ro 9, dziesiątego tylko listwa stara.

Prostych zaś z czerwonym szyciem n[ume]ro 19.

Item prostych z samemi koronkami n[ume]ro 43.

Szyrzynek n[ume]ro 10. Towalniey starych n[ume]ro 30, te zepsowane.

Obicie.

Obicie sakramentów malowanych sztuk n[ume]ro 7.

Obicia skorzane złocistego sztuk n[ume]ro 8.

Obicia fialkowego adamaszkowego starego znacznie zepsowanego y potrzebnego naprawy brytów n[ume]ro 34 dicunt ext[r]adita ad arcem quoruno loco sunt 11.

Spalerów starych włóczkową robionych sztuk n[ume]ro 11.

Portyrów axamitnych z herbami szytymi sztuk n[ume]ro 2.

Kobierców iedwabnych złotem przetykanych n[ume]ro 2.

Przetartych kobierców różnych prostych n[ume]ro 13.

Dywan stary fialkowy n[ume]ro 1.

Altembasu starego kitayko zieloną podszytego sztuk n[ume]ro 10.

Bryt altembasu w kwiaty czerwone y złote n[ume]ro 1.

Telitu czerwonego łokieć n[ume]ro 1 obrocone na welum.

Cztery kawałków materyey perskiey.

Sztuka starego baldakimu popielata na tle złotym n[ume]ro 1 y takich trzy mniejsze u xiędza Celciowskiego zgorzała.

## Baldekiny.

Baldekin n[ume]ro 1 na wielki ołtarz, w którym Venerabile stawa z materyey biały kwiatami iedwabiu (Арк. 43) granatowego suto złotemi ozdobioney na skrzydłach, w środku materyia srebrnolita z kwiatami axamitu karmazynowego, na którey srebrne także y złote kwiaty. Na wierzchu tegoż baldakinu materyey biały takieyże iaka na skrzydłach kompanella z kutasami dokoła wierzchu wisząca.

Drugi baldekin, który się nad Venerabile nosi, z materyey srebrnolitey podstarzały z koroną szychową rozebrany w starym skarbcu, tego listwy obrocone do chorągwi nowey.

Baldekin bogaty lama złocista cytrynowa z listwami na dnie srebrnym w kwiaty z złotą frandzlą srebrną, galonem takimże, z zapinkami dwanaście srebrnymi szmuklerską robotą o czterech laskach nowo sprawiony.

Baldekin mniejszy włosowy w kwiaty srebrne z galonem złotym o dwóch laskach także nowo sprawiony z rozkazu nayiaśniejszego krolewica je[go] m[ó]sci Konstantyna.

Baldechinek dla expozycyey Venerabile.

## Zasłonki.

Zasłonek zielonych n[ume]ro 2, papużych z passamonem czerwonym n[ume]ro 2 zepsowanych, zielonych z gałąkiem szychowym białym dwie.

Zasłonka od ś[więte]go Stanisława Kostki karmazynowa kitykowa n[ume]ro 1 zepsowana na potrzebe kościelną.

Ceglasta kitykowa druga stara tabinkowa podziurawiona n[ume]ro 1.

Zasłonka zielona n[ume]ro 1. Materyalnych w paski z kwiatami od Nayświętszey Panny n[ume]ro 2. Zasłonek niesokorowych z złotemi szlakami czerwonych n[ume]ro 2 (Арк. 43 зв.).

Item niesokorowa czerwona szlakiem białym szychowym n[ume]ro 1. Gryzety czerwoney w paski z menty sztuk n[ume]ro 2. Item sztuczek n[ume]ro 2.

Welum zielone axamitem dokoła olejkowym obłożone w środku telitowe n[ume]ro 1. To ad atakum(?)\* należy kitaiek białych starych n[ume]ro 2, te poszły na naprafko pod ornaty. Lisztewek karmazynowych złotem aftowanych n[ume]ro 2. Lisztf złotem szytych y korąką złotą ocyrklowanych n[ume]ro 5. Reszta zaś tych lisztf u\* je[go] m[ó]sci xiedza proboszcza do alby nowosporzędzoney przyszyta. Galonu złotego łokci dziewięć\* y ten do baldechinu poiedynkowego obrany.

## Herby.

Herb ieden haftowany z telitowey materyey.

Herbów białych teletowych sztuk starych n[ume]ro 5 zepsowane.

Herbow teletowych fiałkowych sztuk n[ume]ro 7.

Herbów ałasowych fiałkowych sztuk n[ume]ro 4.

Herbów na ałasie czerwonym sztuk n[ume]ro 4 zepsowane.

Na kityacie takieyże sztuk herbów półtrzecia zepsowane.

Herbów na kityacye biały sztuk n[ume]ro 11 zepsowane.

Axamitu karmazynowego starego sztuk n[ume]ro 5.

Herbów saskich haftowanych z lawrami złotem y srybrem n[ume]ro 4.

Pomniejszych takichże n[ume]ro 4.

\* Слово виправлене.

\* Слово вписано над рядком.

\* Слово виправлене.

Mszały.

Mszałów oprawnych n[ume]ro 5, jeden na axamicie (Арк. 44) krmazynowym złocistą oprawny, u tego niemasz klawzurek dwoch. Drugi także na axamicie czerwonym oprawny biało, sztuczek klawzur niedostaie. Trzeci na axamicie zielonym biało oprawny, ten zginol tertur że iest u j[ego] m[oś]ci x[iędza] de\* Jardyńa, ten jest teraz, ale spalony u x[iędza] Celeiowskiego może się naprawię tylko przy sztukach na środek srebrnych, które restant.

Czwarty w kape oprawny biało, u tego niemasz parożników trzech.

Piąty w safian oprawny biało mały, u tego narożników trzech niemasz y sztyftu od klawzorki, ten x[iędz] Jabłonowski abalogenavit.

Mszałów różnych prostych starych n[ume]ro 5.

Mszałów requialnych n[ume]ro 4.

Poduszek pod Mszały haftowanych na ołtarze karmazynowym, iedna złotem, druga srebrem n[ume]ro 2.

Agent n[ume]ro 3.

Processyonałów n[ume]ro 3.

Martoroligium n[ume]ro 11.

Rytuał n[ume]ro 1.

Antyfonał n[ume]ro 1.

Psalterzów n[ume]ro 3.

Graduał n[ume]ro 1. Te xięgi nadpsowane.

Ołtarze.

Ołtarze wielki ś[więte]go Wawrzyńca dedikowany.

Ołtarz śś[więtych] Aniołów Strużów dedikowany (Арк. 44 зв.).

Ołtarz Ś[więte]go Krzyża dedikowany.

Ołtarz in transverso Najświętszey Panny dedikowany, przy którego obrazie sznurek pereł z koralikami we troie plecionych, krzyżyk wiszący z pereł zrobiony, przy tychże plecionych perełkach z koralikami trzy sznurki pereł małych z agnuskiem złocistym, na całym cieie Pana Jezusa na tymże obrazie perełki na sznurkach różnie rozwiedzione, koraliki także sznurek n[ume]ro 1. Na tym ołtarzu pro asservando Venerabili cyborium hebanowe ab extra czarno polerowne, ab intra złotem fangultem wsytko złocone, na którego postumentie litery z srebrney blachy wycinane Tantum ergo Sacramentum Veneremur Cernui wyrażające. Na pilastrach, słupkach, kapitelach, angulach, postumentach mniejszych pod słupkami arte sossoris robionemi, których słupków iest n[ume]ro 16, zewsząd sztuczki srebrne fanclibrowe auszpurskiey roboty, to iest essay, ceraty cum insignys nayiaśnieyszego ś[więtey] p[amięci] króla je[go] m[oś]ci Jana\* trzeciego, tablatutki na prezor wycinane, aniołków także armatury promiscue reprezentujące tam supra, quam infra. U tegoż cyborium pilastrów szklanych okrągłych między słupkami hebanowemi zostających sześć, w których reliquie znaczne perłami kwiaty sadzonymi gęsto przybrane. U tych pilastrów szklanych od dołu aniołków małych odliwanych z kołkami takiemiż dziewięć. Osoby odliwane srebrne w framugach cztery, to iest Melchisech (sic!) cum pane, Aaron z turrybularzem, Moyzesz\*, a z drugiey strony Ioannes Baptista\*. Posażków odlewanych srebrnych cum armaturis in angulis capitelów (Арк. 45) stojących czternaście in turriculis a latere frontispicy dwa, aniołków także odle-

\* Слово вписано над рядком.

\* Слово вписано над рядком.

\* Далі скреслено: Ioannes Baptista.

\* Два останніх слова вписано над рядком.

wanych in turruculis pomniejszych cztery, aniołków parami na kapitelach z festonami siedzących par sześć, aniołków większych na frakturach z kartelusami siedzących dwa. Balasów odlewanych srebrnych pięćdziesiąt y cztery. Na tychże balasach apostołów odlewanych srebrnych cum signis passionis suae dwanaście. Na wierzchu tegoż cymborium copułka ceradkami drobnymi insignia domus regiae reprezentującymi upstrzona. In cuius summitate na krzyżu czarnym Corpus Crucifixi znaczne także odlewane srebrne cun tabella INRI y główką trupią. Drzwi zasuwane z blachi srebrnej, na których wybite osoby ś[więtego] Michała et inferorum, na[d] którymi dwa aniołki koronę trzymające także srebrne. Przy drzwiach niżej na osobliwych postumentach, w których są reliquie, aniołów cum słupów kładzących srebrnych odlewanych dwa. Zgoła to cymborium iak Pańską inwencyją wystawione, tak srebrnymi sztuczkami affabre gęsto adornowane.

A latere tegoż ołtarza Najswiętszey Panny dwa ołtarzyki, na których trumienki cum reliquys ss[anctis] Daciani et Crescentiae v[irginis] mm[artyris] złożone y aprobowane ab ill[ustrissim]o et r[euere]ndissimo d[omi]no Stanislao Grochowski archiepiscopo leopoliensi w trumienkach drewnianych skliione malarskim złotem złożonych. Tych reliquy festum expostionis incidit in dominicam primam post festum sanct[i] Bartholomaei ap[osto]li cum expositione SS[anctissim]i Sacramenti et indulgentys quadragintar[um] horarum celebrari solitum. Tamże a parte obraz Najswiętszey Panny noszący z spręgłami srebrno złocistemi (Арк. 45 зв.), na którym koronek dwie pstrozłocistych, sukienka materyalna, na której kwiatki srebrne złotniczey roboty, których iest n[ume]ro 16, gwiazdek n[ume]ro 2, szkaplerzyków blaszek srebrnych par dwie y książeczka takaż. Z drugiey strony tegoż obrazu obraz świętey Anny.

Item znajduie się dwie trumienki ad latus wielkiego ołtarza stojące axamitem karmazynowym obwiedzione z listwami złotem obwiedzionemi haftowanemi y taflami szkła weneckiego, w których iedney iest corpus s[ancti] Clementis martyris cum capite, a w drugiey s[ancti] Victoris m[artyris] y woreczek z prochem ciała s[ancti] Victoriani z authentykiem rzymskim, które reliquie nie są ieszcze publice do kościoła introdukowane. Z tych trumienek dwoch, a osobliwie z iedney wyiete notabiles reliquie, piszczele y większe kości, ktrze złożone są w słupy szklane przy cymborium zostające.

Ex opposito ołtarza tego Matki Boskiey ołtarz p[rzenajswiętszey] An[n]y dedikowany.

Na bokach kościelnych ścian ołtarz ś[więte]go Stanisława biskupa y m[ęczennika] cu[m] portatili.

Ołtarz ś[więtego] Stanisława Kostki cu[m] portatili. Do tego ołtarza ś[więte]go Stanisława Kostki sukienka morowa z blaszką, na tey kwiatków srebrnych złotniczą robotą n[ume]ro 21. Druga niebieska z gałąkiem srebrnym.

Ołtarzyk drewniany ś[więte]go Juzefa cu[m] portatili.

Ołtarz ś[więte]go Jana Niepomocena cu[m] portatili.

Ex opposito którego ołtarzyk drewniany bracki Skapularis bez portatilu.

Ołtarz drewniany ś[więte]go Antoniego z portatilem.

Ołtarz takiz ś[więte]go Franciszka Assyskiego bez portatilu (Арк. 46).

Obrazy na ścianach.

Obraz ś[więte]go Jana na puszczy każącego.

Obraz ś[więte]go Hieronima.

Obraz\* Najswiętszey Pany Częstochowskiey.

Obraz drugi Najswiętszey Pany Częstochowskiey.

Obraz ś[więte]go Walentego.

\* Далі скреслено: ś[więte]go.

- Obraz e[święteg]o Marka.  
 Obraz Crucifixi na płutnie\*.  
 Obraz Christi in horto orantis w ramach brzegem złoczonych od pana Wolskiego.  
 Obraz Christi flagellati.  
 Obraz s[ancti] Sebastiani.  
 Obraz ś[więtego] Kantego.  
 Obraz ś[więte]go Mateusza ewangelisty.  
 Obraz Christi in horto stary.  
 Obraz mały Christi a columna recisi.  
 Obraz na drewnianey tablicy Protectionis N[ayswiętszey] Panny Szkaplirza\*.  
 Krucyfix z którym się odprawia processyia rzniety.  
 Resurrectio Christi na Wielką Noc.  
 Krzyż drewniany na trumnie, na którym Corpus Christi rznięty.  
 Krzyżów dwa czarnych cum reliquys złotem floryzowanych.  
 Krzyżów po ołtarzach n[ume]ro 9.  
 Krzyż cynowy cum Corpore Christi stanne.  
 Pacifikałów z reliquiami staroświeckich drewnianych dwa.  
 Trumienki proste z reliquiami dwie.  
 Organy białey rzeźby.  
 Dzwon wielki fundatorski.  
 Drugi Bobreckiego rzeczony.  
 Trzeci najmniejszy y sygnaturka na kościele (Арк. 46 зв.).  
 Dzwonków małych u ołtarzów n[ume]ro 11.  
 Kocielek miedziany na wodę święconą, drugi mały przy zakrystey.  
 Koneweczka miedziana antwas cynowy.  
 Miednic mosiądzowych dwie.  
 Miedniczka miedziana mała.  
 Item miedniczka ad baptisterium miedziana iedna.  
 Bursa pro deferenda Eucharistia ad infirmos z włateczkiem (!) srebrne buteleczki na końcach  
 małym y przęczi srebrne w taśmy.  
 Żelazo do pieczenia opłatków.  
 Kocielek miedziany do topienia.  
 Chorągiew nowa bracka szkaplarska.  
 Requialna druga także bracka.  
 Chorągiew wielka Anioła Struża stara.  
 Takaż stara świętey Anny.  
 Małych chorengiewek n[ume]ro 4.  
 Krzyż, na którym Corpus mosiężne złocisty postument in hasta lapide extra ordinarios  
 sadzone.  
 Krzyż misterną robotą bursztynowy cum Corpore Christi, w którego postumencie in per-  
 spectiva kłęczący Franciszek święty, do której perspektywy drzwiczki także bursztynowe, dany  
 recenter od nayiaśnieyszego królewica j[ego] m[oś]ci Konstantina.  
 Obrazy wielkie wiktorie ta nayiaśnieyszego ś[więtey] p[amięci] króla j[ego] m[oś]ci Jana  
 Trzeciego iako też przodków jego królewskiej m[oś]ci a fundatorów ex plano tego kościoła

\* Слово виправлене.

\* Три останніх літери вписано над рядком.

reprezentujące n[ume]ro 4. Trophea to iest chorągwi machometkańskich z różnych wiktoryi in munimentum lokowanych\* n[ume]ro 3 (Арк. 47).

Кожціола так ze wszystkim in p[rae]senti statu opisanego dedikatia przypada in dominicam proximam sanctor[um] apostolorum Petri et Pauli, którą assignauit illustrissimus et reverendissimus loci ordinarius Ioannes Andreas Prochnicki, ejusdem ecclesiae dedicator in an[n]o D[omi]ni 1623 die 23 may.

Accessit huic ecclesiae.

Accessit zaś koralików drobnych z agnuskiem w kug (sic!) oprawnym sznurek ieden, drugi we dwie nitki czarnemi paciorkami przeplatany, perełek drobnych nierównych z stążką białą atłasową po końcach sznurków siedm.

Łancuszek srebrny pozłocany, którego iest łokciy dwa, drugi biały srebrny, którego łokieć ieden.

Krzyżyk ad instar szmaragdowy z kulanem y czeskiemi dyamencikami.

Zauszniczka z czeskiemi dyamencikami iedna. Pistorko szklane.

Kubek srebrny ieden\*.

Deinde accesserunt noviter od nayiaśnieyszego królewicza je[go] m[os]ci Konstantina Reliquae Sacrae kościołowi aplikowane et in an[n]o D[omi]ni 1770 (sic!) ab ordinario approbowane videlicet de columna X[ris]ti Domini, de Sindone, de Linteo, de Sudario, de Spongia. Te wszystkie munificentia królewicza je[go] m[os]ci instar monstrancyi z promieniami złocistemi w srebro oprawne de Lancea zaś ieszcze nieoprawne\* (Арк. 47 зв.).

Item accesserunt Sancti clavi ad instar monstrancyey in rotundo ze szkłem na obie strony w srebro pozłociste nec dum ab illustrissimo ordinario aprobowane.

Deinde accesserunt cura per illustris et admodum reuerendi Georgi Mocki, canonici plocensis, praepositi ecclesiae.

Obicia adamaszkowego karmazynowego sztuk siedm, w których brytów 29.

Taborycik z złocistemi nogami a pede na atłasie różowym aftowany.

Koralów sznur ieden, które są na końcach zapieczętowane.

W tymże kościele nalazło się starego szkarłatu sztuk 4.

Kap czerwonych sukna puklakoweg[o] 12.

Item kiru żałobnego sztuk 6.

Także całon czarny n[ume]ro 1.

Item w skarbcu nalazło się dwa kawałki blachi srebrney pstro złocistej, które zażywaną do obrazu Nayświętszey Panny y świętey Anny.

W welach, zastąkach bursach quedam obundunt w kolorach swoich. Trzy zaś wela są reparowane deliberalitate nayiaśnieyszey królewicowej j[ey] m[os]ci.

Z skarbcu kościelnego z dyspozycyey teyże nayiaśnieyszey pani wziętą perły, które byli przedtym (Арк. 48) zapieczętowane w puszcze drewnianey od xiążenia je[go] m[os]ci, x[iędza] arcybiskupa y dziekanów, które za tąż dyspozycyą obrocono na reparacyą ornatu perłowego. Drugie zaś nawleczone y zapieczętowane na końcach, iako się wyżey opisało gdzie się pisze o perłach, te perły, które byli na obrazie Matki Nayświętszey, gdzie cymborium iest, to nawleczone na sznurki y zapieczętowane po końcach swoich.

\* Дві останніх літери вписано над рядком.

\* Два останніх слова помилково повторено двічі.

\* Слово написане поверх закресленого: оргавіоне.

Item z woli y dyspozycy nayiaśnieyszey królewiczowey j[ej] m[os]ci wzięto wotów na sukienkę Nayświętszey Panny w różney diferencyey iako małych, tak y większych n[ume]ro 134. Tabliczek serc wyszło n[ume]ro 10, rąk n[ume]ro 2, nog n[ume]ro 5, koników n[ume]ro 5, co uczyni wszytkich wotów n[ume]ro 156. Które ważyli in presentia je[go] m[os]ci xiędza Józefa Ptaszkowskiego, kommandarza kościoła żółkiewskiego, je[go] m[os]ci pana Gabryela Lenkiewicza, podskarbiego n[ayiaśnieyszego] k[rólewicza jego] m[os]ci y pana wójta miasta żółkiewskiego, y pana Jana Jaryczewskiego, burmistrza, grzywien n[ume]ro 20 y lutów 6.

Item z woli y dyspozycy teyże k[rólewiczowey] j[ey] m[os]ci wyszło srebra łomanego y różnych kawalków, które były zapieczętowane w worku płuciennym od xiążenia j[ego] m[os]ci, arcybiskupa y dziekana na reparacyą lichtarżów zepsowanych grzywien n[ume]ro 7 (Арк. 48 зв.).

Державний історичний архів Литви, ф. 459, оп. 1, спр. 1532, арк. 32–48 зв.

## 2

Друга половина XVIII ст. Жовква. – Опис резиденції при жовківському парафіяльному костьолі.

Opisanie opactwa żółkiewskiego.

Wieżdzaiąc na opactwo zprzed zamku, wrota w murze podwoyne na biegunach żelaznemi cwiekami nabyane\* z kunami wгурze żelaznemi, skoblą do zamknienia. Prosto na dziedzińcu rezydentia opacka. Wchodząc, ganek na słupach toczonych, pilastra y postumenta fugowane, tu z obu stron mieszkania. Palisady dębowe piękne przed oknami z drzwiczkami takiemiż na zawiaskach francuskich z zamkiem angielskim. Idąc do sieni, drzwi podwuine stolarskiey roboty na zawiasach, krukach angielskich z zaszczepeką na kłodke do zamykania. Z tych sieni do pierwszego pokoju drzwi na zawiasach, krukach, kulbą, zaszczepeką y zamkiem wewnętrznym z kluczem żelaznemi. W nim piec zielonych kafel, okno iedne tafłowe cztery kwatery otwieraiące się na zawiaskach, kruczkach, zaszczepekach żelaznych. Z tego pokou drzwi poiedyncze similiter z zamkiem wewnętrznym, kolbą, zaszczepeką. Tu szafa o dwu kondygnacyach wdole z szuffladami y zamknieniu drzwiczkami, w gurze polki także z drzwiczkami w kratkę. Kominek szafiasty z kominem na dach idącym, piec farfurowy biały jaworow[ski], okien trzy po cztery kwatery otwieraiących na zawiaskach, kruczkach, kulkach, zaszczepekach żelaznych, szkło tafłowe. Z tego do alkierzu drzwi także, okno także, kominek szafiasty\* do garderobki\* drzwiczki similiter z zamkiem wewnętrznym, okno iedne także, drzwiczki do ogrodu na zawiasach ett[ceterae] z zasuwkami zewnątrz. Te wszystkie pokoie drzwi z inscrypcyami, portretami na nich ściany, stel biała marmurowana malowana. Powrociwszy nazad do sieni, drzwi proste do przesionek na zawiasach z zapadnią, gdzie do pieców palą, komin tam szeroki wielki aż nad dach wyprowadzony. Ex opposito do drugich pokojów drzwi poiedyncze fugowane stolarsko z zamkiem wewnętrznym, kluczem, kominkiem szafiastym, piecem farfurowym w kwiaty, osobki różne, okien 2 po czworo na zawiaskach, kruczkach, zaszczepekach, kołeczkach otwieraiących się szkła tafłowego. Szafa w końcu na dole z zamknięciem, wгурze zaś polki piramidalne dla stawienia szkła kredensowego. Tu prosto drzwi do pokoiku także, okno iedne takoweż y drzwi na tył pod dzwonnice ze wewnętrzną zaszczepeką. Wrociwszy się nazad do pierwszego pokoju, po lewey stronie drzwi

\* Три останніх слова вписано над рядком.

\* Два останніх слова вписано над рядком.

\* Слово виправлене.

do garderoby, piec zielonych kafel, okno iedne pierwszym podobne. Z tey garderoby do aptyczki w końcu drzwi z klamką do zamku, a drugie do sieni, przy których schody na altankę na gurze pod dachem będącą także z drzwiczkami. Tu zaraz na ogród drzwi na zawiasach aniel[skich] z klamką, zaszczyką, ganek w słupach\*. Tych wszystkich pokojach stel pobielana malarska z lansaftami, w gorze y wdole drzwi z kopersztychami różnemi bez inscrypcyi, nad drzwiami prętów dwa żelaznych dla pawilonów. Podłoga wszędzie dobra. Na gorze altanka, drzwi na zawiasach, drugie na ganek balasami otoczony niewielki, okno iedne prezne (sic!), drugie ze szkłem wpuł rozbitym, stel y podłogi dobra. Zboku ku dzwownicy przepierzenie z drzwiczkami, gdzie różne schowanie być może, similiter ex oposito takowy przypierzenie z drzwiczkami na ogrod. Altanka niewielka o trzech oknach z drzwiczkami na ganek, przy nich stolik na(Арк. 83 зв.)pokoszczany na zawiaskach, ktzry razem z drzwiczkami otwiera się. Te opactwo gontami dobrze pokryte podmurowane nakoło, na tyle ogrod różnego drzewa y wierzb [jur]ckich\* (?) studnia niewielka pod nakryciem gontowym na 4 słupach ogrodzony parkanem daszkiem gontowym pokryty. Z tego ogrodu drzwi wielkie do piwnicy murowaney pod tą residencyą na zawiasach z zaszczykami, probioiami w gurze y wdole grubemi do zamykania. Wszedszy na dziedziniec, po prawey ręce w kącu samym pod dzwonnicyą piwnica głęboka wielka, drzwi\* do niey na południe pierwsze z kroty dembowey na zawiasach z zaszczyką grube, drugie niżey tarciczne z klamką, probioiami do zamknienia na zawiasach. Wewnątrz szeroka y wielka o iednym okienku wгурze. Niedaleko szopka dla złożenia różnego naczynia, schody na gure\*, puł zapierzona z drzwiczkami na zawiasach gontami pokryta. Idąc daley, rum wielki murowany, zdołu zaraz staynia, wrota podwoyne okragłe na żelaznych zawiasach, krukach, z zasuwą wielką, w pierwszym oknie drzwi dwie tarcicami zabitych, żłoby, jasła nakoło, stel nad nią szczytna, daley kuchnia w sieniach wielka z kominem nad dach wyprowadzone, okno iedne reparacyi potrzebuie, a drzwi do izby piekarniany, gdzie okien 2, piec szary kaflowy, drugi krzyżowy piekarski, drzwi na zawiasach, blacha w kominie żelazna. Drugie piątro wzduż prozne bez stancyi niezalączonych, okien 6 próżnych, steli niema, tylko belki, posadzka ceglana wciaż te rum gątami pokryty cały nowo. Te opactwo od ulicy y kościoła murem wysokim obwiedzione(Арк. 84).

Державний історичний архів Литви, ф. 459, оп. 1, спр. 1532, арк. 83 зв.–84.

Стаття надійшла до редколегії 20.03.2007  
Прийнята до друку 03.09.2007

\* Три останніх слова вписано над рядком.

\* Два останніх слова вписано над рядком.

\* Літери **ГZ** вписано над рядком.

\* Три останніх слова вписано над рядком.